

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 15. septembra 2016*

„Jezikovna ureditev — Razpis javnih natečajev za zaposlitev administratorjev — Izbira drugega jezika med tremi jeziki — Uredba št. 1 — Členi 1d(1), 27 in 28(f) Kadrovskih predpisov — Načelo prepovedi diskriminacije — Sorazmernost“

V zadevah T-353/14 in T-17/15,

Italijanska republika, ki jo zastopa G. Palmieri, agentka, ob sodelovanju P. Gentilija, avvocato dello Stato,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Republike Litve, ki jo zastopata D. Kriauciūnas in V. Čepaitė, agenta,

intervenientka v zadevi T-17/15,

proti

Evropski komisiji, ki sta jo najprej zastopala J. Currall in G. Gattinara v zadevah T-353/14 in T-17/15 ter F. Simonetti v zadevi T-17/15, nato G. Gattinara in F. Simonetti, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti razpisa javnega natečaja EPSO/AD/276/14 za sestavo rezervnega seznama administratorjev (UL 2014, C 74 A, str. 4) v zadevi T-353/14 in predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti razpisa javnega natečaja EPSO/AD/294/14 za sestavo rezervnega seznama administratorjev na področju varstva podatkov pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov (UL 2014, C 391 A, str. 1) v zadevi T-17/15,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi D. Gratsias (poročevalec), predsednik, M. Kančeva, sodnica, in C. Wetter, sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. marca 2016,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo¹

Dejansko stanje

- 1 Evropski urad za izbor osebja (EPSO) je medinstitucionalni organ, ki je bil ustanovljen s Sklepom Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča, Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 o ustanovitvi Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (2002/620/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 46). Na podlagi člena 2, tretji odstavek, Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) v različici, ki je veljala pred sprejetjem Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 130), so institucije, ki so podpisale ta sklep, z njegovim členom 2(1) uradu EPSO dodelile pristojnost izbiranja, ki je v skladu členom 30, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov in Prilogo III k tem predpisom dodeljena njihovim organom, pristojnim za imenovanja. Poleg tega lahko urad EPSO v skladu s členom 2(2) navedenega sklepa, kadar so pristojnosti iz odstavka 1 dodeljene organom, pristojnim za imenovanja znotraj organa, urada ali agencije, ustanovljenega s Pogodbami ali v skladu z njimi, na njihovo zahtevo izvaja te pristojnosti. Člen 4 tega sklepa določa, da se v skladu s členom 91a Kadrovskih predpisov vloge in pritožbe v zvezi z izvajanjem pooblastil, ki so dodeljene uradu EPSO, vložijo pri njem, kakršne koli pritožbe iz teh področij pa se vložijo proti Evropski komisiji.
- 2 Urad EPSO je 1. marca 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2014, C 60 A, str. 1) objavil Splošna pravila za javne natečaje (v nadaljevanju: Splošna pravila).
- 3 V točki 1.3 Splošnih pravil, naslovljeni „Upravičenost“, je pod naslovom „Znanje jezikov“ navedeno:

„Pri nekaterih natečajih boste morali dokazati svoje znanje uradnih jezikov EU. Praviloma boste morali temeljito obvladati en uradni jezik EU in imeti zadovoljivo znanje drugega jezika, pri čemer so lahko v razpisu natečaja določene strožje zahteve (to velja zlasti za profile jezikoslovcev). Če ni v razpisu natečaja določeno drugače, je možnost izbire drugega jezika običajno omejena na angleščino, francoščino ali nemščino.“
- 4 V opombi na strani 7 Splošnih pravil je pojasnjeno, da morajo „[v] skladu s sodbo Sodišča [...] v zadevi Italija proti Komisiji, C-566/10 P, [...] institucije EU navesti razloge za omejitev možnosti izbire drugega jezika na majhno število uradnih jezikov EU“.
- 5 V isti točki 1.3 Splošnih pravil je prav tako navedeno:

„Urad EPSO pri organiziranju javnih natečajev uporablja ‚Splošne smernice za rabo jezikov na natečajih EPSO‘, ki jih je 15. maja 2013 sprejel kolegij vodij uprav.

Na podlagi dolgoletne prakse institucij EU v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo za notranjo komunikacijo, ter ob upoštevanju potreb služb glede zunanje komunikacije in obravnave zadev so najpogostejše uporabljeni jeziki še vedno angleščina, francoščina in nemščina.

Možnosti izbire drugega jezika so bile opredeljene ob upoštevanju interesov službe, v skladu s katerimi morajo biti novi zaposleni nemudoma začeti opravljati svoje vsakdanje delo in pri njem uspešno komunicirati. V nasprotnem primeru bi bilo lahko učinkovito delovanje institucij resno ogroženo.

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

Zaradi enake obravnave morajo vsi kandidati, tudi tisti, ki enega od teh treh jezikov prijavijo kot prvi uradni jezik, opraviti določene teste v svojem drugem jeziku, ki ga izberejo med navedenimi tremi. Tako ocena posebnih kompetenc institucijam omogoča, da v okolju, ki je podobno dejanskemu delovnemu okolju, ovrednotijo, ali so kandidati sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo. V skladu s členom 45(2) kadrovskih predpisov navedeno ne vpliva na poznejše jezikovno usposabljanje, katerega namen je pridobiti sposobnost opravljanja dela v tretjem jeziku.

[...]“

- 6 Splošne smernice, navedene zgoraj v točki 5, so priložene Splošnim pravilom (Priloga 2), kot izhaja iz opombe na strani 8 teh pravil.
- 7 V točki 2.1.4 Splošnih pravil, naslovljeni „Izpolnite elektronsko prijavo“, je pojasnjeno, da morajo biti, „[č]e ni v razpisu natečaja določeno drugače, [...] vsi deli [...] prijave, vključno z zavirkom ‚Preverjanje dodatnih sposobnosti‘, izpolnjeni v angleščini, francoščini ali nemščini“.
- 8 V točki 3.1.1 Splošnih pravil, naslovljeni „Sporočila urada EPSO kandidatom“, je v prvem odstavku navedeno:

„Obvestila o rezultatih in vsa povabila vam bodo poslana izključno prek računa EPSO, in sicer v angleščini, francoščini ali nemščini.“

- 9 V točki 3.1.2 Splošnih pravil, naslovljeni „Sporočila kandidatov uradu EPSO“, je navedeno:

„Preden vzpostavite stik z uradom EPSO, najprej preverite, da ste pozorno prebrali vse informacije v razpisu natečaja, teh splošnih pravilih in na spletišču urada EPSO, vključno s ‚pogostimi vprašanji‘ [...]“.

Kontaktni podatki so na voljo na spletišču [...]. V vseh dopisih v zvezi s prijavo posameznega kandidata je treba navesti ime kandidata, kakor je bilo navedeno v prijavi, številko natečaja in številko kandidata.

Urad EPSO skrbi za uporabo načel kodeksa dobrega upravnega ravnanja [...]. Vendar si na podlagi teh istih načel pridržuje pravico do prekinitve vse komunikacije, če od kandidata prejme neprimeren dopis, ki se ponavlja, je žaljiv in/ali nepomemben.“

- 10 V točki 4 Kodeksa ravnanja za osebje Evropske komisije v stikih z javnostmi, priloženega Sklepu Komisije 2000/633/ES, ESPJ, Euratom, z dne 17. oktobra 2000 o spremembi njenega poslovnika (UL 2000, L 267, str. 63), na katerega se sklicuje zgoraj v točki 9 (v nadaljevanju: Kodeks dobrega upravnega ravnanja), je pod naslovom „Korespondenca“ pojasnjeno:

„V skladu s členom 21 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Komisija na pisma odgovarja v jeziku prvotnega pisma, pod pogojem, da je bilo napisano v enem izmed uradnih jezikov Skupnosti.“

- 11 V Prilogi 2 k Splošnim pravilom, naslovljeni „Splošne smernice kolegija vodij uprav za rabo jezikov na natečajih EPSO“ (v nadaljevanju: Splošne smernice), je navedeno:

„Potrjeno splošno pravilo o rabi jezikov na natečajih EPSO je:

- stabilni elementi spletišča urada EPSO so objavljeni v vseh uradnih jezikih EU,
- razpisi natečajev, vključno z natečaji za jezikoslovce in natečaji v zvezi s širitvijo, pa tudi splošna pravila za javne natečaje se objavijo v vseh uradnih jezikih EU,

- v vseh uradnih jezikih EU se opravljajo naslednji testi:
 - pristopni testi (verbalno in numerično razumevanje),
 - testi razumevanja jezika na natečajih za prevajalce,
 - predhodni preskusi prevajanja na natečajih za pravnike lingviste,
 - nadaljevalni tolmaški preskusi (na računalniku) na natečajih za tolmače,
 - preskusi kompetenc (prevajanja ali tolmačenja) na natečajih za jezikoslovce.

[...]

- preverjanja v ocenjevalnem centru bodo izključno v drugem jeziku kandidatov, ki lahko izbirajo med angleščino, francoščino in nemščino.

Podobno se tudi razpisi za prijavo interesa v natečajnih postopkih za pogodbene uslužbenke, ki jih organizira urad, objavijo v vseh uradnih jezikih EU.

Omejitev izbire drugega jezika upravičuje več dejavnikov.

Prvič, v interesu službe je, da so novo zaposleni sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo in učinkovito opravljati naloge, za katere so bili zaposleni na področju ali v vlogi, zajeti na natečaju.

Angleščina, francoščina in nemščina so najpogostejše uporabljani jeziki v institucijah. V teh jezikih tradicionalno potekajo sestanki članov institucij. To so tudi jeziki, ki se najpogostejše uporabljajo za komunikacijo znotraj institucij in komunikacijo institucij z zunanjim svetom. Tako stanje potrjujejo statistični podatki o izvirnem jeziku besedil, ki jih prevajajo prevajalske službe institucij.

Glede na dejanske jezikovne potrebe institucij za namene notranjega in zunanjega komuniciranja je eno od meril izbora v skladu s prvim odstavkom člena 27 kadrovske predpisev zadovoljivo znanje enega od teh treh jezikov, ki ga je treba preveriti v razmerah, ki posnemajo dejansko delovno okolje. Znanje tretjega jezika, kot je določeno v členu 45(2) kadrovske predpisev, ne more nadomestiti znanja enega od teh treh jezikov ob zaposlitvi.

Drugič, omejitev jezikov na nadaljnjih stopnjah natečajev utemeljuje narava zadevnih testov in preskusov. V skladu s členom 27 kadrovske predpisev so se organi institucij za imenovanja odločili spremeniti natečajne postopke in leta 2010 uvedli metode ocenjevanja, ki temeljijo na kompetencah, tako da je mogoče bolje napovedati, ali so kandidati sposobni opravljati svoje naloge.

Številne znanstvene raziskave so pokazale, da je s preverjanji v ocenjevalnih centrih, ki posnemajo dejansko delovno okolje, mogoče najbolj napovedati dejansko učinkovitost. Te metode se uporabljajo po vsem svetu kot najučinkovitejše metode ocenjevanja. Zaradi dolžine zaposlitve in stopnje mobilnosti znotraj institucij je tovrstna ocena ključnega pomena. Na podlagi „okvira kompetenc“, ki ga določijo organi za imenovanja, se izbere več primernih vaj za oceno iskanih kompetenc. Da se omogoči pošteno ocenjevanje kandidatov ter neposredno sporazumevanje kandidatov z ocenjevalci in drugimi kandidati, ki sodelujejo v vaji, je pri uporabi te metode potrebno zlasti, da preverjanja v ocenjevalnem centru potekajo v skupnem sporazumevalnem jeziku (*lingua franca*) ali, v nekaterih okoliščinah, v edinem glavnem jeziku natečaja. V prvem primeru je treba sporazumevalni jezik izbrati izmed jezikov, za katere je najverjetneje, da jih kandidati znajo.

Ob upoštevanju te predpostavke je treba potem storiti vse, da se prepreči diskriminacija med kandidati, zato je treba vse testirati v njihovem drugem jeziku. Ker pa mora biti ta jezik prav tako skupni sporazumevalni jezik, je treba izbiro drugega jezika omejiti. Glede na prej opisano tradicionalno rabo jezikov, ki se še vedno uporablja znotraj institucij, je treba to izbiro omejiti na angleščino, francoščino in nemščino. V ocenjevalnem centru se kandidatovo znanje jezika ne preverja; zadovoljivo znanje enega od treh navedenih jezikov kot drugega jezika povsem zadostuje za opravljanje testov in preskusov (to je v skladu z minimalnimi zahtevami iz člena 28 kadrovskih predpisov). Ta raven znanja jezika je povsem sorazmerna glede na prej opisane dejanske potrebe službe.

Uporaba angleščine, francoščine ali nemščine kot izbranega drugega jezika na poznejših stopnjah natečajev ne pomeni diskriminacije na podlagi maternega jezika ali omejitve uporabe maternega jezika. Dejstvo, da morajo kandidati izbrati drugi jezik (angleščino, francoščino ali nemščino), ki ni njihov prvi jezik (običajno materni jezik ali na enakovredni ravni), zagotavlja, da je kandidate mogoče primerjati pod enakimi pogoji. Treba je tudi poudariti, da je zadovoljivo znanje drugega jezika odvisno predvsem od osebnih prizadevanj kandidatov.

Ta zahteva je na vsak način sorazmerna glede na dejanske potrebe službe. Omejitev možnosti drugega jezika odraža, katere jezike danes govorijo Evropejci. Angleščina, francoščina in nemščina niso samo jeziki več držav članic Evropske unije, so tudi najbolj razširjeni tuji jeziki. Ljudje se kot tuje jezike najpogosteje učijo te tri jezike in menijo, da se je te jezike najkoristneje učiti. Kaže, da so dejanske potrebe službe tako smiseln odraz jezikovnih znanj, ki se lahko pričakujejo od kandidatov, zlasti ker se znanje jezikov v strogem pomenu besede (slovnične ali pravopisne napake ali napačna raba besed) pri preskusih kompetenc ne ocenjuje. Omejitev izbire drugega jezika na angleščino, francoščino ali nemščino torej ne pomeni nesorazmerne ovire za ljudi, ki se želijo udeležiti natečajev. Glede na razpoložljive informacije se taka omejitev dejansko tesno ujema z navadami in pričakovanji ljudi.

Ustrezni statistični podatki podpirajo ugotovitev, da je omejitev možnosti drugega jezika za nekatere stopnje natečajev sorazmerna in nediskriminatorna. Angleščina, francoščina in nemščina so bili na primer najpogosteje izbrani jeziki, ko so lahko kandidati izbirali drugi jezik izmed 11 uradnih jezikov na najpomembnejših splošnih natečajih za uslužbence AD in AST za EU-25 leta 2005. Statistični podatki za natečaje po reformi leta 2010 ne kažejo diskriminacije v korist državljanov držav, v katerih so angleščina, francoščina ali nemščina uradni jeziki. Poleg tega statistični podatki za natečaje za uslužbence AD v letu 2010 kažejo, da veliko kandidatov še vedno izbere enega od teh treh jezikov kot svoj drugi jezik.

Iz istih razlogov se zdi upravičeno od kandidatov zahtevati, naj enega od teh treh jezikov izberejo za komunikacijo z uradom EPSO in vnos podatkov za preverjanje dodatnih sposobnosti.

Zato bi bilo treba za doseg ravnotežja med interesi službe in sposobnostmi kandidatov nekatere teste in preskuse izvajati v omejenem številu jezikov Evropske unije. Zagotoviti je namreč treba, da imajo uspešni kandidati ustrezno znanje kombinacije jezikov, ki jim bo omogočila učinkovito opravljanje nalog, in omogočiti, da se uporabijo metode za izbor, ki temeljijo na oceni učinkovitosti. Ker se razpisi natečajev in navodila za kandidate objavijo v 24 uradnih jezikih Unije ter ker lahko kandidati prvo stopnjo natečajev, ki je zelo pomembna, opravljajo v svojem maternem jeziku, ki si ga lahko izberejo izmed teh 24 jezikov, kaže, da je zagotovljeno pravično ravnotežje med interesi službe ter načeloma večjezičnosti in nediskriminacije glede na jezik.

Zato mora izbira od primera do primera temeljiti na jezikovni ureditvi, ki jo sprejme upravni odbor urada EPSO, in specifični potrebi institucij, da zaposlijo kandidate, ki bodo sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo.

Tako obstajata dva splošna scenarija:

- prvi za splošne ali posebne profile, pri katerih so poleg splošnih kompetenc glavni dejavnik izbora strokovno znanje ali izkušnje na določenem področju ali delovnem mestu. V teh primerih je bistvena zahteva, da lahko kandidati opravljajo svoje delo in se sporazumevajo v večjezičnem okolju, kjer potreba po znanju najpogosteje uporabljanih jezikov v institucijah upravičuje omejitev izbire jezikov Evropske unije v natečajnem postopku,
- drugi za profile, pri katerih je znanje enega ali več jezikov ključnega pomena, na primer za jezikoslovce ali druge profile, pri katerih se natečajni postopki organizirajo po jezikih. V teh primerih je treba poleg ocene splošnih kompetenc, kot je navedeno v prvem scenariju, druge teste in preskuse posebnih kompetenc organizirati v zadevnem jeziku oz. jezikih.

Tudi pri tem pristopu pa bi bilo treba vsako odločitev o omejitvi števila jezikov na natečajih [preučiti] za vsak posamezen natečaj, da bi se ugodilo posebn[im] potreb[am] institucij.“

- 12 Urad EPSO je 13. marca 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil razpis javnega natečaja EPSO/AD/276/14 za sestavo rezervnega seznama administratorjev (UL 2014, C 74 A, str. 4). 6. novembra 2014 je v *Uradnem listu Evropske unije* objavil razpis javnega natečaja EPSO/AD/294/14 za sestavo rezervnega seznama administratorjev na področju varstva podatkov pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov (UL 2014, C 391 A, str. 1). Gre za razpisa natečajev, za katera se s tema tožbama predlaga, da se razglasita za nična (v nadaljevanju: izpodbijana razpisa).
- 13 V uvodnem delu obeh izpodbijanih razpisov je navedeno, da so navodila „sestavni del besedila“ natečaja.
- 14 Kar zadeva sprejemne pogoje k natečajema, na katera se nanašata izpodbijana razpisa, se z njimi zahteva temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije, ki je bil označen kot „jezik 1“ natečaja, in zadovoljivo znanje drugega jezika, označenega kot „jezik 2“ natečaja, ki so ga lahko kandidati izbrali med nemščino, angleščino ali francoščino, pri čemer je bilo pojasnjeno, da ta jezik ne sme biti isti kot jezik, ki ga je kandidat izbral kot jezik 1 (del III, točka 2.3 izpodbijanih razpisov).
- 15 V točki 2.3 dela III izpodbijanega razpisa so navedena pojasnila v zvezi z omejitvijo izbire jezika 2 le na tri zgoraj navedene jezike. V razpisu javnega natečaja EPSO/AD/276/14 je v zvezi s tem navedeno:

„V skladu s sodbo [z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, ZOdl., EU:C:2012:752)], želijo institucije Unije navesti razloge za omejitev izbire drugega jezika na tem javnem natečaju na omejeno število uradnih jezikov Unije.

Kandidate obveščamo, da so bile možnosti izbire drugega jezika na tem natečaju določene v skladu z interesom službe, saj morajo biti novo zaposleni uslužbenci sposobni nemudoma začeti opravljati delo ter se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevati. V nasprotnem primeru bi bilo učinkovito delovanje institucij resno ogroženo.

Glede na dolgoletno prakso institucij Unije v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo za notranje komuniciranje, ter ob upoštevanju potreb služb glede zunanega komuniciranja in obravnave dokumentov so najpogosteje uporabljeni jeziki še vedno angleščina, francoščina in nemščina. Poleg tega so angleščina, francoščina in nemščina najbolj razširjeni drugi jeziki v Evropski uniji, pa tudi največ ljudi se jih uči kot drugi jezik. To potrjuje trenutne izobraževalne in strokovne standarde, po katerih se šteje, da je treba za delovno mesto v institucijah Unije obvladati vsaj enega od teh jezikov. Zato skušamo uravnotežiti interes službe ter potrebe in sposobnosti kandidatov ter pri tem upoštevati posebno področje tega natečaja. V tem smislu je legitimno, da se preverjanja organizirajo v teh treh jezikih. S tem skušamo zagotoviti, da kandidati ne glede na izbiro prvega uradnega jezika vsaj enega od teh

treh uradnih jezikov obvladajo tako dobro, da lahko opravljajo svoje delo. Ocena posebnih sposobnosti tako institucijam Unije omogoča, da v okolju, ki je podobno dejanskemu delovnemu okolju, ocenijo, ali so kandidati sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo.

Iz istih razlogov je omejena izbira jezika za komuniciranje med kandidati in institucijo ter jezika, v katerem se pripravi prijava. Prav tako ta zahteva omogoča primerjavo [kandidatov] in preverjanj[a] navedb kandidatov v njihovi prijavi.

Poleg tega morajo zaradi enake obravnave vsi kandidati, vključno s tistimi, ki enega od teh treh jezikov prijavijo kot prvi uradni jezik, nekatera preverjanja opraviti v svojem drugem jeziku, ki ga izberejo med temi tremi jeziki.

Zgoraj navedeno ne vpliva na poznejše jezikovno usposabljanje, katerega namen je pridobiti sposobnost opravljanja dela v tretjem jeziku v skladu s členom 45(2) kadrovskega predpisa.

- 16 V razpisu javnega natečaja EPSO/AD/294/14 so v bistvu navedena enaka pojasnila.
- 17 V delu IV razpisa javnega natečaja EPSO/AD/276/14 je določena organizacija pristopnih testov, ki se opravljajo na računalniku. Gre za preizkuse verbalnega razumevanja (test (a)), numeričnega razumevanja (test (b)) in abstraktnega razmišljanja (test (c)) ter za situacijski test (test (d)). V točki 3 tega dela razpisa je pojasnjeno, da je jezik pri testih od (a) do (c) jezik 1 natečaja, medtem ko je jezik pri testu (d) jezik 2 natečaja.
- 18 Prav tako je tudi v delu IV razpisa javnega natečaja EPSO/AD/294/14 določena organizacija pristopnih testov. Gre za preizkuse verbalnega razumevanja (test (a)), numeričnega razumevanja (test (b)) in abstraktnega razmišljanja (test (c)). V točki 3 tega dela razpisa je pojasnjeno, da je jezik pri testih od (a) do (c) jezik 1 natečaja.
- 19 V delu V razpisa javnega natečaja EPSO/AD/294/14 je opredeljen postopek pripustitve k natečaju in izbora na podlagi kvalifikacij. Pojasnjeno je, da se preverjanje splošnih in posebnih pogojev ter izbor na podlagi kvalifikacij najprej opravi na podlagi navedb kandidatov v prijavi. Odgovori kandidatov na vprašanja v zvezi s splošnimi in posebnimi pogoji se obravnavajo, da se ugotovi, ali so uvrščeni na seznam kandidatov, ki v skladu z določbami iz dela III razpisa EPSO/AD/294/14 izpolnjujejo vse pogoje za pripustitev k natečaju. Izbirna komisija nato med kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za pripustitev k zadevnemu natečaju, opravi izbor na podlagi kvalifikacij, da izbere tiste, ki imajo glede na opis nalog in merila izbora iz razpisa EPSO/AD/294/14 najustreznejše kvalifikacije, zlasti glede na njihove diplome in delovne izkušnje. Ta izbor se opravi izključno na podlagi navedb kandidatov pod zavahkom „preverjanje dodatnih sposobnosti“, ocenjenih tako, kot je določeno v delu V, točka 1(b), razpisa EPSO/AD/294/14.
- 20 Merila za izbor, ki jih upošteva izbirna komisija pri izboru na podlagi kvalifikacij, so opredeljena v točki 2 dela V razpisa EPSO/AD/294/14 tako:

„1. Univerzitetna diploma iz evropskega prava.

2. Univerzitetna diploma s specializacijo na področju varstva podatkov.

3. Poleg kvalifikacij in diplom, zahtevanih za pristop k natečaju, certificirano usposabljanje o varstvu podatkov [...].

4. Poleg izkušenj, zahtevanih za pristop k natečaju, najmanj leto in pol delovnih izkušenj na področju varstva podatkov, pridobljenih v evropskih institucijah ali pri nacionalnem organu za varstvo podatkov ali v javni nacionalni upravi.

5. Delovne izkušnje s pisanjem mnenj, odločitev in sklepov, namenjenih za predstavitev pred Sodiščem Evropske unije, v zvezi z evropsko zakonodajo o varstvu podatkov.
 6. Delovne izkušnje s pisanjem poročil o predhodnih preverjanjih, posvetovanjih in pritožbah na področju varstva podatkov.
 7. Delovne izkušnje s pisanjem mnenj glede evropske zakonodaje na področju varstva podatkov [...].
 8. Delovne izkušnje s preiskavami ali revizijami za analizo skladnosti obdelave osebnih podatkov z veljavno zakonodajo.
 9. Delovne izkušnje s sodobnimi informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami zaradi ocene vpliva njihove uporabe na varstvo podatkov.“
- 21 Zadnji del postopka izbora, na katerega se nanašata izpodbijana razpisa, je „ocenjevalni center“ (del V razpisa EPSO/AD/276/14; del VI razpisa EPSO/AD/294/14).
- 22 V točki 3 dela V razpisa EPSO/AD/276/14 je navedeno, da je jezik med preverjanjem v ocenjevalnem centru jezik 2 natečaja.
- 23 V skladu s točko 2 dela VI razpisa EPSO/AD/294/14 kandidati med preverjanjem v ocenjevalnem centru sodelujejo v treh vrstah preverjanj, s katerimi se želijo oceniti:
- njihova sposobnost razumevanja, ki se preverja s testom verbalnega razumevanja (test (a)), testom numeričnega razumevanja (test (b)) in testom abstraktnega razmišljanja (test (c));
 - posebne kompetence, ki se preverjajo s strukturiranim razgovorom o kompetencah na področju natečaja (test (d));
 - splošne kompetence, ki se preverjajo s študijo primera (test (e)), skupinsko vajo (test (f)) in strukturiranim razgovorom (test (g)).
- 24 Poleg tega je v točki 3 istega dela razpisa EPSO/AD/294/14 navedeno, da bo jezik v ocenjevalnem centru pri testih od (a) do (c) jezik 1 natečaja in pri testih od (d) do (g) jezik 2 natečaja.

Postopek in predlogi strank

- 25 Italijanska republika je 23. maja 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo v zadevi T-353/14. Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razpis EPSO/AD/276/14 razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 26 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.
- 27 Italijanska republika je 15. januarja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo v zadevi T-17/15.

- 28 Republika Litva je 30. aprila 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v podporo predlogom Italijanske republike. Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 1. junija 2015 to intervencijo dopustil. Republika Litva je 13. julija 2015 vložila intervencijsko vlogo.
- 29 Italijanska republika v zadevi T-17/15 Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razpis EPSO/AD/294/14 razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 30 Republika Litva podpira predlog Italijanske republike za razglasitev ničnosti izpodbijanega razpisa v zadevi T-17/15.
- 31 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - Italijanski republiki naloži plačilo stroškov;
 - odredi, da Republika Litva nosi svoje stroške.
- 32 Splošno sodišče (osmi senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da v obravnavanih zadevah opravi ustni del postopka in da ju za ta del postopka združi. Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika Splošnega sodišča Komisijo pozvalo, naj pisno odgovori na nekatera vprašanja. Ta je to zahtevo izpolnila v za to določenem roku.
- 33 Stranki sta na obravnavi 17. marca 2015, ki se je Republika Litva ni udeležila, podali ustne navedbe in odgovorili na ustna vprašanja Splošnega sodišča.

Pravo

- 34 Splošno sodišče je po tem, ko sta bili v zvezi s tem zaslišani glavni stranki, odločilo, da v skladu s členom 68 Poslovnika obravnavani zadevi združi za izdajo končne odločbe.
- 35 Italijanska republika v utemeljitev tožb navaja sedem tožbenih razlogov, ki zadevajo, prvič, kršitev členov 263 PDEU, 264 PDEU in 266 PDEU; drugič, kršitev člena 342 PDEU ter členov 1 in 6 Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena; tretjič, kršitev člena 6(3) EU, člena 18 PDEU, člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členov 1 in 6 Uredbe št. 1, členov 1d(1) in (6), 27, drugi odstavek, in 28(f) Kadrovskih predpisov ter člena 1(2) in (3) Priloge III h Kadrovskim predpisom; četrtoč, kršitev člena 6(3) EU in načela varstva zaupanja v pravo; petič, zlorabo pooblastil in kršitev „pravil materialnega prava v zvezi z naravo in ciljem razpisov natečajev“, zlasti členov 1d(1) in (6), 27, drugi odstavek, 28(f), 34(3) in 45(1) Kadrovskih predpisov ter načela sorazmernosti; šestič, kršitev členov 18 PDEU in 24, četrti odstavek, PDEU, člena 22 Listine o temeljnih pravicah, člena 2 Uredbe št. 1 ter člena 1d(1) in (6) Kadrovskih predpisov; in sedmič, kršitev člena 296, drugi odstavek, PDEU, členov 1 in 6 Uredbe št. 1, členov 1d(1) in (6) ter 28(f) Kadrovskih predpisov, člena 1(1)(f) Priloge III h Kadrovskim predpisom in načela sorazmernosti ter „izkrivljanje dejstev“.

- 36 Ugotoviti je treba, da Italijanska republika s tožbenimi razlogi izpodbija zakonitost dveh delov jezikovne ureditve natečajev, na katera se nanašata izpodbijana razpisa, kakor je po mnenju Italijanske republike uvedena s tema razpisoma. Tako izpodbija določbe izpodbijanih razpisov, ki bi na eni strani omejevale izbiro drugega jezika navedenih natečajev in na drugi izbiro jezika, ki se lahko uporabi v komunikaciji med kandidati in uradom EPSO, na nemščino, angleščino ali francoščino.
- 37 Pred preučitvijo zakonitosti dveh delov zadevnih razpisov, ki ju izpodbija Italijanska republika, z vidika njenih tožbenih razlogov je treba preučiti ugovor nedopustnosti, ki ga Komisija v odgovoru na tožbo uveljavlja zoper obe obravnavani tožbi, ne da bi ta ugovor formalno vložila.

Dopustnost

- 38 Komisija v odgovorih na tožbo zatrjuje, da Italijanska republika v obravnavanem primeru ni upoštevala objave Splošnih smernic v *Uradnem listu Evropske unije*, ki se z delom III izpodbijanih razpisov zgolj izvajajo, in da Italijanska republika navedenih splošnih smernic nikoli ni izpodbijala niti primarno niti podredno. Očitke Italijanske republike naj bi bilo treba zato zavreči kot nedopustne, ker „Splošne smernice niso bile pravočasno izpodbijane“.
- 39 Italijanska republika v replikah zatrjuje, da gre pri Splošnih smernicah in Splošnih pravilih za notranja akta, zaradi česar ne spadata v nobeno od kategorij aktov, ki jih je mogoče v smislu člena 263 PDEU samostojno izpodbijati. V zvezi s tem naj se Splošna pravila ne bi razlikovala od „Navodil za natečaje“, ki so veljala pred njimi. Njihova vsebina naj zato ne bi imela zavezujoče pravne narave, dokler ni vključena v razpis natečaja. Natančneje, v Splošnih pravilih, objavljenih v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, naj ne bi bila navedena njihova pravna podlaga, medtem ko naj bi bila taka navedba nujna za akte sekundarne zakonodaje, ki imajo neposredne zavezujoče učinke. Zatrjuje, da zadevne določbe ločeno od razpisov natečajev, na katere se nanašajo, nimajo zavezujoče pravne narave.
- 40 Poleg tega naj bi bilo v Splošnih smernicah dejansko pojasnjeno, da je to, da je treba drugi jezik kandidatov izbrati med angleščino, nemščino in francoščino, zgolj „splošno pravilo“. Italijanska republika zatrjuje, da zato jezikovne ureditve natečaja, na katerega se nanaša razpis, ne bi mogla izpodbijati tako, da bi predlagala razglasitev ničnosti Splošnih smernic, saj je bila ta ureditev določena s tem razpisom.
- 41 Komisija v duplikah navaja, da se merila, ki jih navaja Italijanska republika, nanašajo na povsem formalne vidike in da nimajo nobene povezave z učinki izpodbijanih razpisov. Poudarja, da obstaja le ena pravno zavezujoča jezikovna ureditev natečajev, ki je povsem neodvisna od izpodbijanih razpisov, in to tista, ki je določena v Splošnih smernicah in Splošnih pravilih. Izpodbijana razpisa naj bi bila izdana ob „strogem izvajanju“ Splošnih smernic in naj bi zgolj „potrjevala [njihove] določbe“.
- 42 Splošno sodišče iz trditve Komisije, navedenih v odgovorih na tožbo ter pojasnjenih v duplikah in na obravnavi, ugotavlja, da ugovor nedopustnosti, ki ga uveljavlja, temelji na predpostavki, da sta izpodbijana razpisa potrditvena akta ali akta, s katerima se izključno izvajajo Splošna pravila in Splošne smernice. Da bi se lahko odgovorilo na trditve Komisije, je treba zato preučiti naravo in pravni pomen navedenih besedil.

Narava in pravni pomen Splošnih pravil in Splošnih smernic

- 43 Italijanska republika je na obravnavi zatrjevala, da so Splošna pravila in Splošne smernice zgolj obvestili, ki naj bi bili zavezujoči le za organ, ki ju je izdal, to je urad EPSO, tako da določata meje njegove diskrecijske pravice. Italijanska republika je poleg tega zatrjevala, da bi šlo – če bi bilo treba šteti, da Splošna pravila in Splošne smernice določajo zavezujoča pravila, ki se uporabijo splošno in abstraktno za natečaje, ki jih organizira urad EPSO – za akta, ki ju je sprejel organ, ki ni pristojen za določitev takih pravil.

- 44 Komisija je na obravnavi pojasnila, da je urad EPSO s tem, da je sprejel Splošna pravila in Splošne smernice, kot zastopnik vseh institucij Unije določil jasna, objektivna in predvidljiva merila v zvezi z izbiro drugega jezika pri natečajih, ki jih organizira, v smislu točke 91 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752). Urad EPSO naj bi zgoraj navedena akta sprejel na podlagi členov 29 in 30 Kadrovskih predpisov in Priloge III h Kadrovskim predpisom, v katerih mu je priznana pristojnost za organizacijo natečajnih postopkov. Navedeni besedili naj bi poleg tega zajemali trenutno presojo jezikovnih potreb institucij.
- 45 Splošno sodišče ob preučitvi Splošnih pravil in Splošnih smernic tako kot Komisija ugotavlja, da merila v zvezi z izbiro drugega jezika natečaja, ki ga izvaja urad EPSO, in jezika komunikacije med kandidati in uradom EPSO izhajajo iz njiju. Iz Splošnih pravil je namreč mogoče sklepati, da je treba to izbiro opraviti ob upoštevanju prakse institucij Unije na področju notranje in zunanje komunikacije ter obravnave dokumentov, interesa službe in potreb, povezanih z organizacijo natečajev in ocenjevanjem kandidatov (glej točko 5 zgoraj).
- 46 Enako velja za Splošne smernice. Natančneje, v njih se sklicuje na interes službe, prakso institucij Unije, dejanske potrebe njihovih služb, naravo preizkusov, ki bi zagotovili optimalno ocenjevanje kandidatov, znanje jezikov evropskega prebivalstva na splošno in, nazadnje, izbiro, ki so jo že opravili kandidati v zvezi z jeziki na natečajih, ki jih je že organiziral urad EPSO (glej točko 11 zgoraj).
- 47 Vendar je treba ugotoviti, da se v zgoraj navedenih besedilih ne omejuje na navedbo teh meril. Splošna pravila in Splošne smernice zajemajo tudi vrsto preudarkov, v skladu s katerimi se izbira drugega jezika natečaja, ki ga organizira urad EPSO, in jezika komunikacije med uradom EPSO in kandidati omeji na nemščino, angleščino in francoščino. Komisija v bistvu zatrjuje, da ti preudarki pomenijo jezikovno ureditev, ki bi morala načeloma biti jezikovna ureditev teh natečajev, če so se merila, navedena v Splošnih pravilih in Splošnih smernicah, brez sklicevanja na posebne natečajne postopke uporabila ob njunem sprejetju.
- 48 Zato je treba odgovoriti na vprašanje, ali je treba Splošna pravila in Splošne smernice ob upoštevanju preudarkov, navedenih zgoraj v točki 47, razlagati tako, da določajo zavezujoča pravila, ki določajo jezikovno ureditev za vse natečaje, ki jih organizira urad EPSO.
- 49 Take razlage zgoraj navedenih besedil ni mogoče dopustiti. V skladu s sodno prakso je treba za presojo, ali se z zadevnimi besedili želijo določiti taka zavezujoča pravila, preučiti njihovo vsebino (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 20. maja 2010, Nemčija/Komisija, T-258/06, ZOdl., EU:T:2010:214, točka 27 in navedena sodna praksa). Če se ne ugotovijo posebne ali nove obveznosti, zgolj objava obvestila ne zadostuje za ugotovitev, da gre za akt, ki bi lahko imel zavezujoče pravne učinke (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 20. maja 2010, Nemčija/Komisija, T-258/06, ZOdl., EU:T:2010:214, točka 31).
- 50 Iz besedila navedenih aktov pa je razvidno, da urad EPSO z njuno objavo ni dokončno sprejel jezikovne ureditve za vse natečaje, katerih organizacija mu je naložena. Ne glede na preudarke, navedene zgoraj v točki 47, se namreč v Splošnih pravilih in Splošnih smernicah izbira jezikovne ureditve vsakega natečaja izrecno pridržuje za razpis natečaja, ki bo sprejet ob začetku z njim povezanega postopka.
- 51 Tako je v točki 1.3 Splošnih pravil sicer navedeno, da je izbira drugega jezika in jezika, v katerem bodo pripravljene prijave, „običajno omejena na angleščino, francoščino ali nemščino“. Vendar je v njej navedeno tudi, da bo tako, „če ni v razpisu natečaja določeno drugače“ (glej točki 3 in 4 zgoraj).
- 52 Splošne smernice so oblikovane podobno. Čeprav je v njih navedeno, da je praviloma drugi jezik natečaja in jezik komunikacije med uradom EPSO in kandidati angleščina, francoščina ali nemščina, je v njih pojasnjeno, da bi bilo treba tudi v teh okoliščinah „vsako odločitev o omejitvi števila jezikov na natečajih [preučiti] za vsak posamezen natečaj[, da bi se ugodilo] posebn[im] potreb[am] institucij“

(glej točko 11 zgoraj). Zato ni mogoče šteti, da besedili v obravnavanem primeru določata posebne ali nove obveznosti v smislu sodne prakse (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 20. maja 2010, Nemčija/Komisija, T-258/06, ZOdl., EU:T:2010:214, točka 28 in navedena sodna praksa).

- 53 Poleg tega in vsekakor preudarkov, navedenih zgoraj v točki 47, ni mogoče razlagati tako, da določajo jezikovno ureditev, ki se uporabi za vse natečaje, ki jih organizira urad EPSO, saj se uradu EPSO ali kolegiju vodij uprav ni z nobenim predpisom priznala pristojnost za določitev take splošne ureditve uporabe ali za to, da bi v zvezi s tem sprejela načelna pravila, od katerih bi se lahko z razpisom natečaja odstopalo le izjemoma (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 29. novembra 2011, Birkhoff/Komisija, T-10/11 P, EU:T:2011:699, točki 30 in 31 ter navedena sodna praksa).
- 54 V zvezi s tem urad EPSO, kot je bilo opozorjeno v točki 1 te sodbe, v skladu s členom 2(1) in (2) Sklepa 2002/620 izvaja pristojnost izbiranja, ki je s členom 30, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov in Prilogo III h Kadrovskim predpisom dodeljena organom za imenovanja v institucijah, ki so podpisale zadevni sklep, in organom za imenovanja v organih, uradih in agencijah, na njihov predlog.
- 55 Nobena od teh določb ali od določb, na katere se sklicuje Komisija (glej točko 44 zgoraj), pa uradu EPSO ne dodeljuje pristojnosti za določitev splošnih in abstraktnih zavezujočih pravil, s katerimi bi se za vnaprej urejali natečaji, ki se organizirajo na podlagi določb Kadrovskih predpisov.
- 56 V skladu s členom 7(1) Priloge III h Kadrovskim predpisom sicer institucije po posvetovanju z odborom za kadrovske predpise pooblastijo urad EPSO, da sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev enakih standardov v postopkih izbire uradnikov. Vendar je v odstavku 2(a) in (b) navedenega člena na eni strani pojasnjeno, da so naloge urada EPSO v zvezi s postopki izbire uradnikov omejene na to, da na zahtevo institucij organizira javne natečaje in zagotovi tehnično pomoč pri notranjih natečajih, ki jih organizirajo te institucije. Na drugi strani je treba ugotoviti, da zgoraj navedena določba dopušča le, da se uradu EPSO dodeli pristojnost za sprejetje ukrepov za izvedbo enakih standardov, ne pa pristojnosti za sprejetje splošnih in abstraktnih zavezujočih pravil. Komisija se nikakor, tudi če se predpostavi, da je bilo tako, niti v vlogah niti na obravnavi ni sklicevala na akt institucij, s katerim bi te po posvetovanju z odborom za kadrovske predpise uradu EPSO dodelile pristojnost za določitev splošnih in abstraktnih zavezujočih pravil glede jezikovne ureditve natečajev, ki jih organizira urad EPSO.
- 57 Čeprav z določbami, navedenimi zgoraj v točkah od 54 do 56, uradu EPSO ni dodeljena pristojnost za določitev zavezujočih pravil v zvezi z jezikovno ureditvijo natečajev, ki jih organizira, mu ni onemogočeno, da za zagotovitev enakega obravnavanja in pravne varnosti sprejme in objavi akte, kot so Splošna pravila in Splošne smernice, s katerimi želi sporočiti, kako namerava v nekaterih položajih uporabiti diskrecijsko pravico, ki mu je priznana s temi določbami. Vendar pa so taka besedila za urad EPSO zavezujoča le v delu, v katerem ne odstopajo od splošnih pravil, ki omejujejo njegove pristojnosti, in pod pogojem, da se z njihovim sprejetjem ne odpoveduje izvajanju pristojnosti, ki mu je pri organizaciji raznih natečajev dodeljena za presojo potreb institucij in organov Unije, vključno z njihovimi jezikovnimi potrebami (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 8. marca 2016, Grčija/Komisija, C-431/14 P, EU:C:2016:145, točki 69 in 71 ter navedena sodna praksa).
- 58 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega je treba ugotoviti, da je treba Splošna pravila in Splošne smernice razlagati tako, da gre kvečjemu za obvestili v smislu točke 91 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), s katerima se sporočajo merila, po katerih urad EPSO namerava izbrati jezikovno ureditev natečajev, ki jih mora organizirati.
- 59 Za odločitev o dopustnosti obravnavanih tožb je treba pravno naravo izpodbijanih razpisov preučiti ob upoštevanju teh ugotovitev.

Pravna narava izpodbijanih razpisov

- 60 Komisija meni, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 42, da sta izpodbijana razpisa potrditvena akta ali akta, s katerima se izključno izvajajo Splošna pravila in Splošne smernice.
- 61 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da je, kot izhaja iz prvega odstavka člena 263 PDEU, ničnostno tožbo mogoče vložiti zoper vse določbe, ki jih sprejmejo institucije in ki imajo pravne učinke, in sicer ne glede na njihovo naravo ali obliko (glej sodbo z dne 6. aprila 2000, Španija/Komisija, C-443/97, EU:C:2000:190, točka 27 in navedena sodna praksa), ter ki torej povzročijo spremembo pravnega položaja, kakršen je bil pred njihovim sprejetjem (glej v tem smislu sodbo z dne 29. junija 1995, Španija/Komisija, C-135/93, EU:C:1995:201, točka 21).
- 62 Iz te sodne prakse je razvidno, da s sodnim nadzorom, določenim v členu 263 PDEU, ni zajet kateri koli akt, ki nima zavezujočih pravnih učinkov, ki bi lahko posegal v interese posameznikov, kot so to potrditveni akti in izključno izvedbeni akti (glej v tem smislu sklep z dne 14. maja 2012, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland)/Komisija, C-477/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:292, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 63 Iz ustaljene sodne prakse v zvezi s potrditvenimi akti natančneje izhaja, da se za akt šteje, da je izključno izvedbeni akt prejšnjega posamičnega akta, kadar v primerjavi z zadnjenavedenim aktom ne vsebuje nobenega novega elementa in pred njegovim sprejetjem položaj osebe, na katero se nanaša, ni bil znova preučen (glej v tem smislu sodbe z dne 7. februarja 2001, Inpesca/Komisija, T-186/98, EU:T:2001:42, točka 44; z dne 6. maja 2009, M/EMEA, T-12/08 P, EU:T:2009:143, točka 47, in z dne 15. septembra 2011, CMB in Christof/Komisija, T-407/07, neobjavljena, EU:T:2011:477, točka 89). To sodno prakso je poleg tega mogoče prenesti na položaj aktov, ki jih ni mogoče šteti za posamične (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2014, Španija/Komisija, T-481/11, EU:T:2014:945, točki 28 in 29 ter navedena sodna praksa), kot je uredba ali razpis natečaja (glej sodbo z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija, T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 64 V zvezi z izključno izvedbenimi akti je treba ugotoviti, da takšni akti ne ustvarjajo pravic in dolžnosti v zvezi s tretjimi osebami, temveč učinkujejo v okviru izvajanja prejšnjega akta, s katerim se želijo ustvariti zavezujoči pravni učinki, medtem ko so bili vsi elementi norme, ki jo določa zadnjenavedeni akt, že opredeljeni in sprejeti (glej v tem smislu sodbo z dne 20. novembra 2008, Italija/Komisija, T-185/05, EU:T:2008:519, točke od 51 do 53 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu in po analogiji tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Cruza Villalóna v zadevi Komisija/Parlament in Svet, C-427/12, EU:C:2013:871, točka 63).
- 65 Opozoriti je treba, drugič, da morata biti v skladu s členom 1(1)(e) Priloge III h Kadrovskim predpisom v razpisu natečaja, kot sta izpodbijana razpisa, kadar natečaj temelji na preizkusih, podrobno navedena njihova vrsta in način ocenjevanja. V skladu z ustaljeno sodno prakso je besedilo razpisa natečaja za natečajno komisijo tako pravni okvir kot tudi okvir za presojo. Poleg tega je bistvena vloga obvestila o natečaju čim bolj natančno obvestiti zainteresirane osebe o vrsti pogojev, ki se zahtevajo za zasedbo zadevnega delovnega mesta, da se jim omogoči presoja, ali naj se prijavijo (glej sodbo z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija, T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 66 Zato se vsak razpis natečaja sprejme za določitev pravil postopka izvedbe enega ali več specifičnih natečajev, za katere se s tem glede na cilj, ki ga določi organ za imenovanja, določi pravni okvir. S tem pravnim okvirom, ki se glede na posamezni primer določi v skladu s splošnimi pravili, ki se uporabijo za organizacijo natečajev, se določa postopek zadevnega natečaja od objave zadevnega razpisa do objave rezervnega seznama, na katerem so imena uspešnih kandidatov zadevnega natečaja (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija, T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, točka 50).

- 67 Glede na pravkar navedeno je treba ugotoviti, da razpisa natečaja – kot sta izpodbijana razpisa – s katerim se ob upoštevanju posebnih potreb zadevnih institucij ali organov Unije določa pravni okvir specifičnega natečaja, vključno z njegovo jezikovno ureditvijo, in ki s tem zajema samostojne pravne učinke, načeloma ni mogoče šteti za potrditveni akt ali akt, s katerim se izključno izvajajo prejšnji akti. Čeprav mora organ za imenovanja v posameznem primeru v okviru izvajanja pristojnosti sprejetja razpisa natečaja upoštevati ali uporabiti pravila iz prej sprejetih splošnih aktov, se pravni okvir vsakega natečaja določi in opredeli z ustreznim razpisom natečaja, s katerim se tako natančneje določijo pogoji, ki se zahtevajo za zasedbo zadevnega delovnega mesta ali zadevnih delovnih mest.
- 68 Vsekakor in tudi če bi se štelo, da je razpis natečaja načeloma lahko potrditveni akt ali akt, s katerim se izključno izvaja akt, sprejet pred njim, iz sodne prakse, navedene v točkah 62 in 63 te sodbe, izhaja, da se lahko akt šteje za potrditveni ali izključno izvajajoč prejšnji akt le, če se z zadnjenavedenim aktom želijo ustvariti pravni učinki. Kot je bilo navedeno zgoraj v točkah od 48 do 57, pa pri Splošnih pravilih in Splošnih smernicah ni tako.
- 69 Zgoraj v točki 58 je bilo namreč ugotovljeno, da je treba Splošna pravila in Splošne smernice razlagati tako, da gre kvečjemu za obvestili v smislu točke 91 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), s katerima se sporočajo merila, po katerih urad EPSO namerava izbrati jezikovno ureditev natečajev, ki jih mora organizirati.
- 70 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da sta izpodbijana razpisa akta, ki zajemata zavezujoče pravne učinke glede jezikovne ureditve zadevnih natečajev, in da sta tako izpodbojna akta. To, da je urad EPSO pri njunem sprejetju upošteval merila, ki so navedena v Splošnih pravilih in v Splošnih smernicah, na katere se v izpodbijanih razpisih izrecno napotuje (glej točko 13 zgoraj), ne more omajati te ugotovitve.
- 71 Ugovor nedopustnosti, ki ga uveljavlja Komisija, je treba zato zavrni in obravnavani tožbi vsebinsko preizkusiti.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

- 1. Zadevi T-353/14 in T-17/15 se združita za izdajo sodbe.**
- 2. Razpis javnega natečaja EPSO/AD/276/14 za sestavo rezervnega seznama administratorjev in razpis javnega natečaja EPSO/AD/294/14 za sestavo rezervnega seznama administratorjev na področju varstva podatkov pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov se razglasita za nična.**
- 3. Evropska komisija poleg lastnih stroškov nosi tudi stroške, ki jih je priglasila Italijanska republika.**
- 4. Republika Litva nosi svoje stroške, povezane z njeno intervencijo v zadevi T-17/15.**

D. Gratsias

M. Kančeva

C. Wetter

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. septembra 2016.

Podpisi